

Arrest

nr. 178 391 van 24 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LANCKRIET *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Hazara te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Nawaqel Gawargha in het district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan. U bent zeven jaar naar school geweest. Nadien hielp u uw vader met het werk op de landbouwgronden. In de periode voor uw vertrek kreeg de taliban meer en meer macht in uw regio. Op een nacht vielen zij jullie huis binnen om het te doorzoeken. Bij dit incident werd uw broer door hen gedood. U bent vervolgens uit Afghanistan vertrokken. U vertrok in mei 2015 en kwam op 1 augustus 2015 in België aan. Op 3 augustus 2015 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Uw kennis over Afghanistan en over uw regio is weinig overtuigend. Zo verklaart u dat u tot de zevende graad naar school bent geweest (CGVS, p. 4). U wordt gevraagd te vertellen wat u allemaal over Afghanistan heeft geleerd op school waarop u louter weet te zeggen dat u heeft leren lezen en schrijven en dat u weet hoeveel provincies er in Afghanistan zijn (CGVS, p. 7). U wordt aangespoord om verder te vertellen maar u kan geen verdere informatie over Afghanistan meer geven en geeft nog mee dat u verder nog chemie, fysica en Engels op school kreeg (CGVS, p. 7). U wordt nogmaals gevraagd wat u op school allemaal over Afghanistan heeft geleerd – hoe het eruit ziet, wat er is gebeurd, over de geschiedenis en dergelijke – maar opnieuw kan u geen concrete informatie geven en zegt u dat u geschiedenis en aardrijkskunde pas in de zevende klas kreeg (CGVS, p. 7). U voegt hier nog aan toe dat er dertig jaar oorlog woedt in Afghanistan en herhaalt verder dat u weet hoeveel provincies er zijn (CGVS, p. 7). U wordt gevraagd of u nog iets weet over Afghanistan maar na een korte stilte geeft u mee niets anders meer te weten (CGVS, p. 7). Aangezien u tot de zevende klas naar school bent geweest en zelfs vakken als chemie, fysica en Engels zou hebben gekregen kan verwacht worden dat u toch eveneens enige concrete kennis zou hebben opgedaan over Afghanistan.

U wordt voorts gevraagd, aangezien u op school geleerd zou hebben over de provincies in Afghanistan, welke provincies van Afghanistan er het dichtst bij uw regio liggen maar opnieuw blijkt u dit niet te weten en voegt u nog toe dat u de dorpen dichtbij uw dorp kent (CGVS, p. 8). U wordt dan gevraagd dit gebrek aan kennis te verklaren, aangezien u toch aanhaalde over de provincies te hebben geleerd op school, waarop u zegt dat u de kaart niet heeft gezien en dat leerlingen van hogere klassen dit wel weten (CGVS, p. 8). Dit weet maar weinig te overtuigen. Indien u op school over de provincies zou hebben geleerd kan ook worden aangenomen dat u zou weten welke van deze provincies er in de regio van Afghanistan liggen waar u heel uw leven woonde.

Eenzelfde gebrek aan kennis kan worden opgemerkt aangaande de steden in Afghanistan. Zo wordt u gevraagd welke steden van Afghanistan er, naast Puli Khumri, nog in uw regio van Afghanistan liggen waarop u naast de vraag antwoordt en zegt dat uw provincie veertien districten heeft waarna u hier een lijst van opsomt (CGVS, p. 8). U wordt dan nog tweemaal gevraagd naar steden in Afghanistan maar u geeft mee enkel provincies te kennen (CGVS, p. 8). U wordt dan gevraagd te verklaren waarom u wel provincies kent maar geen enkele Afghaanse stad waarop u louter weet te zeggen dat u op school over provincies heeft geleerd. U wordt dan gevraagd naar de hoofdstad van Afghanistan waarop u correct Kaboel weet te benoemen (CGVS, p. 8). Echter, wanneer u er dan op gewezen wordt waarom u dit niet eerder antwoordde wanneer u naar Afghaanse steden werd gevraagd zegt u dat Kaboel een provincie is en dat u geen steden kent (CGVS, p. 9). Voor een Afghaan die tot de zevende graad naar school zou zijn gegaan en onder andere chemie, fysica en Engels zou hebben geleerd kan verwacht worden dat hij toch Afghaanse steden zou moeten kennen.

U wordt vervolgens verder gevraagd naar de districten in uw regio maar ook hier kan een opvallend gebrek aan kennis worden opgemerkt. Eerder zei u al dat er veertien districten tot de provincie Baghlan behoren en lijstte deze spontaan op (CGVS, p. 8). U wordt dan gevraagd naar de districten die het dichtst bij uw regio liggen waarop u – correct – de districten Puli Khumri en Doshi benoemt (CGVS, p. 8). Gevraagd of er nog districten van andere provincies dicht bij uw district liggen zegt u echter van niet (CGVS, p. 8). Nochtans grenzen volgens de kaart de districten Khuram Wa Sarbagh en Ruy-e Duab van de provincie Samangan eveneens aan uw district.

Ondanks uw bewering tot de zevende graad naar school te zijn gegaan blijkt u weinig concrete kennis te bezitten over Afghanistan of uw regio. De kennis die u wel heeft – of beweert te hebben – komt bovendien maar weinig doorleefd over. Immers, ondanks uw bewering geleerd te hebben over de provincies van Afghanistan en een lijst van de districten in uw provincie te kunnen opgeven, valt u, wanneer gevraagd wordt naar kennis over dergelijke plaatsen in uw leefwereld, volkomen door de mand. Deze vaststelling doet ernstig twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan.

U wordt verder naar de prijzen van graan en rijst gevraagd maar uw antwoorden blijken evenmin overeen te komen met beschikbare informatie. Zo zegt u dat graan varieert van 80 tot 120 Afghani per seer en rijst tussen 70 en 100 Afghani per seer afhankelijk van de kwaliteit. Volgens informatie is één seer zeven kilogram. Dit betekent dat u graan schat op een prijs van 11,5 tot 17 Afghani per kilo en rijst op 10 tot 14 Afghani per kilo. Volgens een rapport uit mei 2015 blijkt dat de prijs van graan tijdens het jaar voor uw vertrek schommelde tussen 23 en 25 Afghani per kilo. De prijs van rijst schommelde tussen 39 en 44 Afghani per kilo voor rijst van lage kwaliteit en tussen 80 en 88 voor rijst van hoge kwaliteit. Dat de door u opgegeven prijzen geenszins overeenkomen met de gerapporteerde prijzen in Afghanistan doen verdere twijfels rijzen over uw herkomst.

U verklaart verder dat uw familie twee stukken landbouwgrond heeft waar u sinds uw veertiende mee op werkte (CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd wordt hoe groot deze gronden waren antwoordt u vreemd genoeg dat deze stukken respectievelijk ongeveer 100 en 50 meter lang waren (CGVS, p. 4). Uit informatie blijkt dat de jerib de traditionele meeteenheid is voor (landbouw)grond in Afghanistan. Een vaststelling die u uiteindelijk zelf ook beaamt (CGVS, p. 4). Aangezien u zelf spontaan meter gebruikt wordt u dan gevraagd of men bij u thuis meter in plaats van jerib gebruikt maar u geeft louter aan dat jullie niet de meter gebruiken en dat u zich verder niet bezig hield met dit soort zaken (CGVS, p. 4). Uw vader en broer zouden zich hiermee hebben bezig gehouden (CGVS, p. 4). Het is vreemd dat u als Afghaan de grootte van jullie landbouwgronden in meter in plaats van in jerib aangeeft.

Er kunnen tevens elementen opgemerkt worden in uw verklaringen over uw district die vragen oproepen. Zo benoemt u zeer veel dorpen uit uw omgeving. Echter, wanneer gevraagd wordt in welke richting ten opzichte van uw dorp deze dorpen liggen zijn uw verklaringen weinig coherent. Om de dorpen in uw omgeving te plaatsen gebruikt u regelmatig de termen “lage kant” en “hoge kant” van uw dorp (CGVS, p. 11 en 12). Eerst zegt u over de dorpen Ortoblaqya, Dahne Ghorī – het districtscentrum – en Dai Mirak dat deze zich aan de lage kant van uw dorp bevinden (CGVS, p. 11). U bevestigt deze stelling zelfs nog een keer (CGVS, p. 11). Echter, kort daarna zegt u plots dat deze dorpen aan de hoge kant van uw dorp liggen (CGVS, p. 11 en 12). Geconfronteerd met deze plotse wijziging in uw verklaringen herhaalt u louter uw laatste stelling (CGVS, p. 11). U wordt gevraagd te verklaren waarom u dan eerder zei dat deze aan de lage kant lagen maar u geeft geen verklaring en zegt louter dat ze in dezelfde richting als de waterstroom liggen (CGVS, p. 11). Het is tevens vreemd dat wanneer u geconfronteerd wordt met de naam van het dorp Darband in de provincie Bamyan, ver weg van uw regio, dat u aangeeft dit dorp te kennen en zegt dat het “in de richting van Dai Mirak” ligt (CGVS, p. 12). Op beschikbare kaarten kon er geen dorp met de naam Darband worden teruggevonden in uw regio. Dit geeft uw kennis eerder een beredeneerde indruk en maakt dat deze weinig doorleefd overkomt.

U wordt verder nog gevraagd naar de meest verbouwde gewassen in uw district waarop u zegt dat er vooral graan en rijst wordt verbouwd (CGVS, p. 12). Er zou ook meloen en watermeloen gekweekt worden (CGVS, p. 12). Uit informatie, uit 2008, blijkt echter dat er, in tegenstelling tot in de rest van de provincie, geen rijst verbouwd wordt in uw district. Dat u zegt dat er vooral graan en rijst wordt verbouwd in uw district – twee gewassen die inderdaad veel voorkomen in Afghanistan – maar dat blijkt dat in uw district geen rijst verbouwd wordt, of op zijn minst onvoldoende om opgenomen te worden in rapporten over uw district, geeft uw kennis opnieuw een beredeneerd karakter en doet nog verder twifelen aan uw verklaringen over uw herkomst.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw Afghaanse identiteit en nationaliteit niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, nationaliteit en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst, nationaliteit en de reden(en) voor uw vertrek.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 7). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 7). Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er in het kader van uw asielerzoek geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit zodat het niet aangewezen is om u naar Afghanistan terug te leiden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook de artikelen 3, 4 en 14 van het Koninklijk Besluit tot vaststelling van de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: vaccinatiekaart van de heer R. U., vaccinatiekaart van mevrouw F., attest burgerlijke zaken van de heer M. A., schoolrapporten van verzoeker, taskara van de vader van verzoeker en een foto bij het politiebureau te Baglan.

Met een aanvullende nota van 27 september 2016 brengt verzoeker nog de beëdigde vertalingen bij van de twee vaccinatiekaarten alsook van de drie schoolrapporten van verzoeker.

De verwerende partij legt op 12 september 2016 een aanvullende nota neer samen met het document COI Focus, “Afghanistan, Corruptie en valse documenten”, van 17 juni 2013.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers asielaanvraag is geweigerd op grond van de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Afghaanse afkomst en nationaliteit omdat (i) zijn kennis over Afghanistan en de beweerde regio van herkomst (provincies, steden, districten, ligging dorpen, meest verbouwde gewassen) ontoereikend is gebleken; (ii) de kennis waarover hij wel beschikt weinig doorleefd overkomt; (iii) de door hem opgegeven prijzen van graan en rijst geenszins overeenkomen met de gerapporteerde prijzen in Afghanistan; (iv) vastgesteld werd dat verzoeker als beweerde Afghaan de grootte van de landbouwgronden in het bezit van de familie in meter aangeeft in plaats van de traditionele meeteenheid voor (landbouw)grond in Afghanistan, met name de jerib.

Verzoeker is het niet eens met de bestreden beslissing in het bijzonder omdat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) geen rekening hield met haar jonge leeftijd en kwetsbare profiel. Verzoeker is immers een niet-begeleide minderjarige, die alleen in België is toegekomen. Bovendien wijst verzoeker er op dat het interview bij het CGVS uitermate stresserend was. Verzoeker wenst er verder op te wijzen dat de commissaris-generaal nergens het belang van het kind bij het nemen van de beslissing als eerste overweging heeft gesteld conform artikel 22bis van de Grondwet. De Grondwet verwijst naar de wetgever om dit recht effectief te garanderen, hetgeen is gebeurd in het artikel 14 van het KB tot regeling van de procedure voor het CGVS. Verzoeker partij benadrukt verder dat voor het beoordelen of een asielzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus niet de recente verblijfplaats doorslaggevend is maar wel de nationaliteit, in dit geval dus Afghanistan. Zelfs indien de commissaris-generaal zou twijfelen aan het recente verblijf van verzoekende partij in Afghanistan, moet de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toch worden beoordeeld ten opzichte van Afghanistan, het land waarvan zij de nationaliteit bezit. Dit is volledig gerechtvaardigd. Immers stuurt de Dienst Vreemdelingenzaken een geweigerde asielzoeker terug naar het land van de opgegeven nationaliteit. Tot slot beschikt verzoeker over documenten waaruit zijn recent verblijf in Afghanistan blijkt en voegt deze bij huidig verzoekschrift. Immers zijn het recente documenten, uitgegeven in Afghanistan, die aantonen dat zij minstens tot 2012 in Afghanistan heeft verbleven.

In zoverre verzoeker meent dat de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met zijn profiel als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en met het hoger belang van het kind kan vooreerst worden vastgesteld dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de behandeling van verzoekers asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die hem onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Uit de verweernota blijkt bovendien dat het gehoor in kwestie werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Ook blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister erop gewezen heeft op het feit dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989 op verzoeker van toepassing is. Hieruit blijkt de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en omstandigheid van verzoeker. Bovendien wijst de verwerende partij er nog terecht op dat de verzoekende partij bijna zeventien jaar oud was op het ogenblik van zijn asielaanvraag in België.

De algemene bepaling dat het algemeen belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951,

duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630).

Waar verzoekende partij aangeeft dat het interview op het CGVS uitermate stresserend was, meent verwerende partij dat verzoekende partij geenszins aantoonbaar dat zij tijdens het gehoor daadwerkelijk dermate gestresseerd was dat zij niet bij machte was om verklaringen af te leggen of dat niet mocht worden verwacht dat zij haar relaas op een coherente en gedetailleerde wijze kon uiteenzetten. Evenmin duidt zij niet nader *in concreto*, waar of op welke wijze de beweerd stress haar verklaringen zou hebben beïnvloed of van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Dient bovendien te worden opgemerkt dat, waar nog aangenomen kan worden dat elk gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met het land en de streek van afkomst (RvS, nr. 114.251 van 6 januari 2003, RvS, nr. 115.776 van 12 februari 2003), zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring is. Uit het gehoorverslag ten slotte kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het gehoor is geschied op normale wijze.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal de nadruk legt op de antwoorden die hij niet kon geven maar geheel voorbij gaat aan de antwoorden die verzoeker wel wist kan worden vastgesteld dat de kennis waarvan verzoeker blijk geeft wel degelijk wijst op ingestudeerde kennis. Immers kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat de geografische kennis van verzoeker - die beweerdelijk tot de zevende klas naar school is gegaan en uitmuntende punten behaalt op zijn rapporten (waaronder voor het vak aardrijkskunde) - beperkt is tot de provincies in Afghanistan en de districten uit zijn provincie terwijl hij voorts geen steden kan benoemen noch districten die grenzen aan het district waar hij beweerdelijk woonde, die met andere woorden tot zijn directe leefomgeving behoorden.

Wat de stukken betreft die verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt en waarvan een vertaling werd neergelegd samen met de aanvullende nota kan worden vastgesteld dat het louter fotokopieën betreft die alleen al op het manipuleerbare karakter van kopieën een erg relatieve bewijswaarde hebben. Hoe dan ook moeten documenten beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen. Zij hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Dit geldt des te meer nu uit de informatie die aan de verweernota werd toegevoegd (zie COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en valse documenten*", van 11 juni 2013) blijkt dat de betrouwbaarheid van alle Afghaanse documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, diploma's, paspoorten, etc...) erg onzeker is, dit omdat Afghaanse civiele documenten - via corruptie - gemakkelijk kunnen verkregen worden, zowel in Afghanistan als daarbuiten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. De foto ten slotte heeft evenmin enige bewijswaarde aangezien foto's om het even wie, om het even waar en om het even wanneer kunnen tonen.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker noch zijn herkomst uit de provincie Baghlan noch zijn Afghaanse nationaliteit aannemelijk maakt. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan

internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen of nog als hij uit een streek komt waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissingen wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER